

BATAVIER

**Stichting Bewaking Afspraken
Tracébesluit/Bestuursovereenkomst
A4 Delft-Schiedam
Ringvaart 16
3124 PB Schiedam**

**Hoogheemraadschap van Delfland
t.a.v. Team Regulering en Planadvisering**

**Postbus 3061
2601 DB Delft**

**Datum: 30 april 2015
Betreft: Ontwerp wijzigingsbesluit 1180998/1350779A A4DS**

Geachte heer / mevrouw,

Langs deze weg wil het bestuur van de Stichting Batavier zijn zienswijze geven op het door u op 25 maart 2015 gepubliceerde ontwerpbesluit wijziging watervergunning voor de snelweg A4 Delft-Schiedam.

De stichting Batavier stelt zich tot doel de aanleg van de A4 Delft-Schiedam te bewaken. Het gaat hierbij o.a. om de afspraken over de inpassing van de weg en over de invloed van de weg op de leefomgeving. Het signaleren van mogelijk negatieve invloeden op de kwaliteit van de leefomgeving in het Midden-Delflandgebied met als doel die negatieve effecten te voorkomen is derhalve een van de aandachtspunten van de Stichting.

Stichting Batavier heeft op 5 november 2013 een zienswijze ingediend tegen de oorspronkelijke watervergunning. Die werd destijds verworpen en de vergunning werd onherroepelijk. Toch willen wij hier nu enkele passages uit die zienswijze aanhalen. “... door die bouwmethode ontstaan nu de problemen met het grondwater. Er had voor een andere (duurdere) methode gekozen kunnen worden. Het mag ons inziens toch niet zo zijn dat economische of politieke argumenten belangrijker zijn dan het garanderen van een goede beheersing van grond en water in het Midden-Delflandgebied.” En “Ook betwijfelen wij of de door u toegestane constructie voldoende toekomstvast is.” Wij besloten onze zienswijze met: “Wij kunnen alleen maar gissen naar de mogelijke langetermijneffecten, maar een scenario waarbij geleidelijk verdroging en inklinking van het gebied plaats zullen vinden met alle gevolgen van dien voor mens en dier is voor ons onacceptabel.”

Inmiddels is duidelijk dat de aannames en afspraken in de oorspronkelijke vergunning moeten worden bijgesteld, nog vóór de weg wordt opengesteld. Dat stelt ons teleur. Die teleurstelling geldt ook de gekozen oplossing: meer grondwater wegpompen. In de aanvraag voor de wijzigingsvergunning geeft Rijkswaterstaat aan dat een scenario dat anderhalf jaar geleden nog als

niet-realistisch werd gezien, inmiddels de dagelijkse realiteit is: er is tienmaal zoveel kwelwater als destijds gesteld en deze hoeveelheid is ruim driemaal groter dan in het "worst-case-scenario". Onze twijfels over de toekomstvastheid van de nu gekozen oplossing worden al met al steeds groter. Wij hebben kennis genomen van de rapporten en de presentatie van RWS en A4all en ons door extern deskundigen laten adviseren. Wij constateren dat het grootste probleem van extreme hoeveelheid kwelwater gelegen is in de falende waterdichtheid van de CB diepwanden en dan met name in de secties van de verdiepte ligging over het deel van de CB-wanden in het Pleistocene zand (onder de ingehangen damwanden). Wij komen tot de volgende op- en aanmerkingen.

Toen tijdens de aanleg van de weg bleek dat er een kweldebiet was van 2600 m³ per dag heeft RWS onderzoek naar de oorzaken gedaan en heeft men conform voorschrift 6.1 uit de vergunning maatregelen genomen om de lekkage te verminderen. De vraag is hoe effectief de nu door RWS genomen maatregelen zijn gezien het resultaat: nog altijd 1250 m³ kwelwater per dag. **(1)** Is dit het resultaat van "effectieve beheersmaatregelen" hetgeen beoogd was in voorschrift 6.1? En **(2)** hoe toekomstvast (met een horizon van 100 jaar) zijn deze 'effectieve maatregelen' gezien o.a. jaarlijkse kosten, onderhoud, vervanging, monitoring, uitvalrisico en toename kweldebiet bij lager polderpeil? Batavier stelt dat de vergunninghouder zich meer had moeten inspannen om de kwel verder terug te brengen door meer extra, constructieve aanpassingen te doen. Repareren van de falende CB diepwanden op dieptes tot 42 m – NAP zal technisch slecht uitvoerbaar zijn, maar andere opties als het waterdicht injecteren van de zandige Pleistoceeniaag tussen de ingehangen damwanden moeten worden onderzocht. **(3)** Waarom is vanuit het Hoogheemraadschap niet aangedrongen op meer effectieve preventieve maatregelen?

Als niet gekozen wordt voor effectieve preventie van de kwel, kan ook overwogen worden om retourbemaling toe te passen, zoals dat ook in voorschrift 3.3 van de oorspronkelijke vergunning wordt gesteld. Aannemerscombinatie A4all geeft echter aan dat een dergelijk systeem nauwelijks in te passen is in de bestaande constructie en ook voor onoverkomelijke technische problemen zal zorgen. **(4)** Onze volgende vraag aan u is, waarom er niet toch voor een dergelijk systeem (hoewel duur en complex) gekozen wordt, gezien de minder negatieve gevolgen voor de omgeving.

In het rapport van A4all wordt aangegeven dat het aanbrengen van een vloerconstructie technisch mogelijk is (pag. 122 e.v.). Doordat het aanbrengen van deze constructie enkele jaren zal duren en minstens 50 miljoen euro gaat kosten, wordt dit alternatief afgewezen. **(5)** Wij vragen u wat een toekomstvaste oplossing mag kosten. Dit moet worden afgewogen tegen de contante waarde van de permanent doorlopende pompkosten (inclusief mogelijke vervanging van dichtslibbende drainageleidingen en vervanging van pompen over de hele levensduur van het project).

Nu wat meer tijd nemen zal leiden tot het duurzaam oplossen van de negatieve effecten van de weg op de waterhuishouding. **(6)** Waarom zijn snelheid en geld belangrijker dan toekomstvaste oplossingen? **(7)** Wie garandeert dat de nu gekozen oplossing naar de toekomst toe niet veel duurder gaat uitvallen door allerlei nog niet te overziene kosten? Bovendien was in de aanbestedingsprocedure meer dan 50 miljoen euro meer beschikbaar voor inschrijvingen op basis van een vloerconstructie.

In voorschrift 6.3 van de vergunning wordt gesteld dat de hoeveelheid onttrokken en afgevoerd grondwater ook moet worden gemeten in de afvoerleiding naar de Nieuwe Waterweg, op een locatie zo dicht mogelijk bij het lozingspunt. Batavier kan in alle rapporten de bevindingen van die metingen niet terugvinden. Alleen op dit meetpunt wordt duidelijk hoe groot het totale debiet is. **(8)** Komt het totaal van de door A4all in het rapport gepresenteerde hoeveelheden water per compartiment overeen met de hoeveelheid water bij het lozingspunt? Het lijkt ons dat u in de wijziging van de vergunning ook een bepaling zou moeten opnemen dat deze hoeveelheid water continu moet worden gemeten en gepubliceerd.

In het nieuwe voorschrift 6.9 van het ontwerp wijzigingsbesluit wordt aangegeven dat eenmaal per tien jaar onderzoek naar mogelijke (technisch en economisch haalbare) nieuwe maatregelen om het onttrekkingsdebiet van het grondwater en/of de invloed daarvan op de omgeving verder te reduceren, plaats moet vinden. **(9)** Waarom eens per tien jaar? Het lijkt Batavier logischer als eis op te nemen dat een zoektocht naar betere oplossingen permanent zal moeten plaatsvinden. En onze vraag **(10)** bij dit voorschrift is ook: welke afweging zal worden gemaakt bij het antwoord op de vraag of een oplossing technisch en economisch haalbaar is?

Op basis van wat wij in deze brief hebben aangegeven vindt Stichting Batavier het een verkeerde keuze om nu het kweldebiet de maximaal vergunde hoeveelheid overschrijdt, dan maar een wijziging tot een bijna vier keer zo grote hoeveelheid toe te staan. De argumenten achten wij niet overtuigend en de gekozen oplossing ten eerste niet toekomstvast en ten tweede niet passend in de huidige tijd waarin gestreefd moet worden naar duurzame oplossingen waarin de invloed op de omgeving wordt geminimaliseerd. De mensen in de omgeving van de A4DS willen niet gestoord worden door de weg, dat geldt ook de woningen zelf, de bedrijfsmatige activiteiten en de natuur in de woonomgeving.

Nu is er nog een mogelijkheid om tot een toekomstvaste en duurzame oplossing te komen. Als de weg eenmaal is opengesteld is die kans voorgoed verkeken.

In deze zienswijze zijn wij vooral ingegaan op het (niet) toekomstvast zijn van de gekozen oplossing. Stichting Batavier is ook bezorgd over het mogelijk onderschatten van de gevolgen voor de leefomgeving voor mens, flora en fauna. Batavier verwijst hierbij naar de zienswijze van de Natuur- en Milieufederatie Zuid-Holland waarin aan dit onderwerp meer aandacht wordt besteed.

Concluderend verzoekt Batavier u af te zien van het verlenen van een wijziging in de eerder afgegeven vergunning en te eisen dat er voor een oplossing wordt gekozen met een duurzaam houdbare constructie. Wij willen u nadrukkelijk vragen in uw reactie op deze zienswijze inhoudelijk in te gaan op al onze tien vragen. Uiteraard zijn wij van harte bereid onze zienswijze op uw verzoek nader toe te lichten.

Hoogachtend,

John Witjes,
voorzitter Stichting Batavier
tel. 06 4444 6669

Voor meer informatie over de Stichting Batavier: www.stichtingbatavier.nl
e-mail: info@stichtingbatavier.nl
Opgericht 07 januari 2012